Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractio de incarnatione - Cod. Ettenheim-Münster 198

Mangillius, Antonius

[S.l.], 1632-1634

Capvt II.

urn:nbn:de:bsz:31-117158

Visual Library

doceant Verbum assumpsisse hoīem late per hoīem illigunt humanitatem siue naam humanam, vt testatur D. Thomas q. 4 art. 3.

Ex dictis a. obiter colligitur cum dicitur in Chro ee n solum suppositum diuinum sed etiam humanum significari in Chro ee suppositum qd subsistit tum in naa humana tum in naa diuina, qd e verissimum, n a. significari qd in Chro pter suppositum proprium diuinae naae sit etiam suppositum proprium naae humanae, qa hoc e ctra fidem, e adhoc vt vere dicatur in Chro ee suppositum diuinum e suppositum humanum sufficient naa diuina, naa humana, e subsistia diuina quae cum naa diuina constituat suppositum diuinum cum humana humanum.

Obycies 5to: psona e incouicabilis & psona diuina n e couicata naae humanae Chri & humana Chri naa in eodem Chro subsistit per propriam subsistiam, e per sequens in Chro st duo supposita oio ctra distincta.

R. quando psona dicitur ee incouicabilis tm significatur psona ee incouicabilem alys suppositis vel psonis, ac proinde psona pt adhuc couicari pluribus naturis.

Obycies deniq: psonae n pt fieri additio & naa humana in Chro n e vnita psonae Verbi, qa alioquin eet eidem psonae addita.

R. psonae n pt fieri additio alicuius qd illam complet, pt tn eidem fieri additio alicuius qd ab illa compleatur vel pficiatur, rao a. huius rei e, qa cum psona vel subsistia sit vltimum complementum e vltimus terminus in raoe substiae n pt illi addi vllum vlterius ipsius complementum, pt tn illi addi aliquid ab ipsa complebile vel pfectibile, neq e. hoc repugnat raoi subsistiae vel psonae.

Addendum e interdum Patres appellare vnionem Verbi naalem interdum eetialem, n quidem eo qd mediante huiusmodi vnione ex naa diuina e humana facta sit vna naa vel eetia, sed eo qd mediante eadem vnione naa diuina e naa humana vnitae sint in eodem supposito, cum a. Diuus Thomas in hac quaest. art. 4 docet in Chro ee duas raoes subsistendi, n e sensus qd in Chro sint duae raoes foales subsistendi siue duae subsistiae inter se realiter distinctae, sed duae raoes subsistentes, hoc e, duae naae subsistentes in eodem supposito.

CAPVT. II

An Christi persona post vnionem Incarnaois sit composita?

Haec difficultas e tm de modo loquendi, vt infra ostabit, atq ideo breuiter a nobis expedietur, quoniam a. Chrg vt totum qdam e includit duas naas e psonalitatem diuinam e raoem naae humanae includit maam e foam siue corpus e saam, & ex altera parte psonalitas e vna simplex dubitari pt: an Chri psona vel Chrg poit dici compositus?

Dico 1mo.

Dico 1mo. Chrs pt dici compositus ex tia & corpore, vt stat ex sonc.
Let. ratio e, qa Chrs rade naa humana pt dici passus & mortuus & rade naa humana pt etiam dici compositus ex naa & tia, ex corpore & tia, neq ~~[illegible]~~ periculum vt hac compositio deferatur ad personam Chri quasi ea secundum se composita sit. additum e. illud ex corpore & tia sufficienter significat talem compositionem Chro tribui rade naa humanae.

Dices: n pt dici Chrs ex creatura vel Chrs incepit e & neq pt dici Chrs e compositus ex tia & corpore. & negando neq: ratio disparitatis e, qa compositio n e ex ijs principijs quae 1mo conveniunt supposito, sed ex ijs quae 1mo naa conveniunt, vtra vero e creaturam, incipere e, & alia huiusmodi de quibus infra dicendum erit, 1mo vero veniunt ~~in~~ suo composito & ideo n potest tribui ~~illo~~ persona Chri simpliciter. addo, pe compositionem ex tia & corpore includam in naa humana pbe etiam Christum dici compositum simpliciter sive absolute addito rade, qa Chrs simpliciter & absolute dicitur passus mortuus &c & simpliciter & absolute pt dici compositus, hoc e. rade naa humana n vere conveniunt Chro quam illud.

Dico 2do. persona Chri cogo subsistat in duabus naturis simpliciter & absolute pt dici composita. vta D. Thomas art. 4 huius quaestionis. Suarez disp. sect. 4 § dico tertio. Vasquez disp. 16 cap. 2 & alij recentiores communiter. & tn vta Bonaventuram in 3 dist. 6 art. 1 q. 2 & alios apud Vasquez loco citt. cap. 1. Proprie pt ex Concil. Constantin. 1mo collat. 8 can. 4. vbi definitur Chri personam e compositam, & ex Sophronij Pontif. epist. quae e in actione 1ma 6 Synodi Constantin. vbi patrum dicit Chrs unus persona composita. ratio a. e, qa e compositum nihil e aliud quam e structum ex pluribus simul positis nec iunctis, sed Chrs e structus ex pluribus simul positis nempe ex naa humana & ex naa divina iunctis in eadem personalitate Verbi & Chrs e compositus, & per sequens Chri suppositum nec persona e composita. hic a persona n accipitur pro subsistentia in abstracto sed pro concreto & subsistentia & naa Christum diversa tum humana.

Obijcies: nihil pt componi nisi ex ijs quae se respiciunt tanquam actus & potentia, sed huiusmodi n e naa humana & subsistentia Verbi vel naa divina &c.

& quando dicitur nihil pt componi nisi ex ijs quae se respiciunt tanquam actus & potentia tunc per actum illegitur actus informans vel perficiens, per potentiam a. illigitur informabile vel perfectibile quamvis a. Verbum in incarnatione n sit actus informans naam humanam e tn actus illam perficiens, & licet naa humana n sit potentia informabilis e tn perfectibilis a Verbo vt infra dicetur. ex his a. pt qd licet Deus n possit venire in compositionem tanquam principium materiale vel formale, pt tn alia rade.

Obijcies 2do: nihil pt e compositum nisi ex partibus quae necessario sint aliquid imperfectum, sed Verbum n e imperfectum & Chrs n e compositus modo dicto.

& negando

Q. negando ma: vide e. qa ad rationem componentis satis e si ipsum ut constitutum ex pluribus suae ea propriae haeat rationem partis suae non. Itt qa etiamsi n. sint proprie partes constitutum tn ex illis n. e simplex sed e compositum, equidem huiusmodi constitutum pt simpliciter appellari compositum sicut simpliciter n. e simplex partim si simpliciter e per id unum sicut e Christus

Ex his a. colligitur n. pcte qd compositum sit effectus componentibus inferri qd persona Christi si sit composita, sit effector Verbo aut divinitate qa compositum n. e virtute effectivo nisi componentibus quae hanc rationem partis proprie dictae e ex sua natura ordinata ad constitutionem unius tertii, neq. Verbum aut divinitas e huiusmodi. X ex eo

Obiices 3tio si persona Chri. est composita sequeretur compositum poe. esse cum componente, siquidem n. alia e persona Christi composita e persona Verbi componens.

R. Christi personam secundum se vel prout e componens n. induxisse naam humanam, sicut induxit Christi persona prout e composita, ac proinde persona Christi prout e componens n. e persona Christi prout e composita, ex hoc n. licet inferre qd ex Christo sit alia e alia persona.

Obiices 4to: componentia sit prior composito qd naa divina e naa humana sit prior persona Christi quam componens. hoc a. videt repugnare.

R. naam humanam e divinam n. esse priores persona Christi secundum se sumpta, esse tn priores persona Christi prout e composita ex naa humana, naa divina, e divina subsistentia vel personalitate, neq. in hoc ullum e absurdum.

Obiices ultimo: de compositum e creatum qd si persona Christi e composita e creata, qd e absurdum.

R. Christi personam esse creatam n. secundum se vel prout e aliquid simplex, sed tm prout e composita, neq. in hoc ullum e absurdum, qa huiusmodi creatio n. e terminata ad Verbum secundum se neq. illud mutatur, sed ad totum constitutum ex naa humana e supposito divino.

CAPUT III.

An Verbi divini e natura humana Christi sit aliquid creatum.

Quae S. Thomas disputat art. 5 e 6 infra, quantum satis e, ex occasione explicabuntur, quibus ad illud qd tractat art. 7 gradum faciemus. e potissimum terminos unionis hypostaticae secundum qd sit terminus talis unionis explicemus, iam de ipsa unione secundum se disputandum e.

Supponendum e a. unionem hypostaticam n. esse aliquid reale ex parte Verbi ad naam humanam, qa Verbum e unaquaque relatio realis ad creaturam, ut optime docet S. Thomas in corpore eiusdem articuli, illud a. remanet contro=